

[Wilhelm]

ringerne med de 30 pct. på uddannelsesinvesteringerne – er ikke nedskæringer, men den bremsede vækst på sundhedssektoren. Derom vil jeg godt sige, at det kan være rimeligt, det fremgår bare ikke, og den elendige redegørelse, man fik for sundhedssektorens fremtid af indenrigsministeren forleden dag, fortæller i hvert fald ikke, om en bremset vækst på investeringerne dér er rimelig, for det afhænger meget af, om der også bremses på driftsudgifterne, om man kan foretage den omlægning til den primære sektor, som man har talt om i flere år, men faktisk ikke har gjort noget ved.

Der blev talt om, hvor ADAM hørte til, og hr. Ellemann-Jensen troede, at denne her regnemaskine befandt sig godt et sted mellem socialdemokratiet og venstre. Jeg tror nu nok, at befolkningen i almindelighed, i modsætning til hvad hr. Ellemann-Jensen regner med, er mere enig med os andre, når det drejer sig om de konkrete ting. Lad os tage sådan noget som det, der står i denne redegørelse om plejehjemmene. Dér skal man skære ned på grund af øget bistand i hjemmet og på grund af andre opholdsmuligheder. Vi er tilhængere af, at man giver tilbuddet om øget bistand i hjemmet, men mener ikke, at det kan begrunde en nedskæring. Den skandale, der har rullet sig ud her på Frederiksberg i går og i dag, viser i et hårdt, hurtigt glimt, hvordan det ser ud med de gamle i det her samfund. Det er simpelt hen så uanstændigt, at jeg er temmelig sikker på, befolkningen i de henseender ligger meget, meget langt fra, hvad man mener at kunne forsvare af nedskæringer på plejehjemsinvesteringerne med denne her ADAM-beregning.

Man kan også nævne militæret, som er fredet, som er det eneste område, der ikke er ramt af nedskæringer, og hvor der kunne være grund til at spørge – jeg ved ikke, om der er nogen, der kan svare på det her, det måtte vel være finansministeren –: hvad med de ekstra 340 mill. kr., pressen har talt om i de sidste dage på denne deltagelse i AWACS-projektet, som man hidtil har benægtet, og som lige pludselig kommer ind ad bagdøren? Skal de tages af den ramme, der hidtil har været for militæret, eller skal de komme oven på et projekt, der aldrig er blevet beskåret i modsætning til alle de andre?

På boligområdet, som jeg heller ikke nåede før, har jeg påpeget, at bilaget til denne

investeringsredegørelse går ud fra, at man i slutningen af 1980'erne er nede på et boligbyggeri, der er under 10.000 boliger årlig netto. Det eneste svar, vi har fået fra ministeriet, er, at det jo er netto, og dertil skal lægges erstatningsbyggeriet på 11.000 boliger som hidtil, hvoraf man altså kan slutte, at totalen bliver på lag 20.000 boliger årlig i slutningen af 1980'erne. Så siger man, at det er en modelberegning. Ja men det sørgelige er jo nok, at det er en korrekt modelberegning, hvis forudsætningerne holder, nemlig at huslejerne skal have lov til at udvikle sig, sådan som man har fortalt ADAM. Vi får intet svar på dette. Hvad har regeringen egentlig af konklusioner på det? Men det er den slags forudsætninger, der går ind i denne investeringsplanredegørelse.

Og så byfornyelsen til allersidst. Her opererer man – for det kan nemlig ikke retfærdiggøre en sådan nedskæring af boligbyggeriet og en sådan arbejdsløshed i byggefagene – med præcis en tredjedel af det, boligministeren i det foregående år har gået rundt og sagt offentligt var planen for de næste 15 år. Præcis en tredjedel står der nu.

Finansministeren (Heinesen):

Hr. Maisted har sådan en lidt kedelig vane, har jeg lagt mærke til, med i anden omgang at prøve at dreje, hvad han sagde i første omgang, så der alligevel kan komme noget ud af det.

Hr. Maisted sagde i sit første indlæg, at investeringsredegørelsen forudsatte en lønnedgang. Jeg gentager: investeringsredegørelsen forudsætter ikke nogen lønnedgang.

Så spørger hr. Maisted, hvad jeg anser for at være et forsvarligt omfang for betalingsbalanceunderskuddet i 1980'erne. Jeg kan kun sige til hr. Maisted, som vi har sagt det mange gange, at jeg anser det for helt nødvendigt at foretage en gradvis nedbringelse af underskuddet på betalingsbalancen. Men det siger sig selv – jeg kan forstå, at hr. Maisted ikke er helt klar over de økonomiske sammenhænge, når han kan more sig så kosteligt – at hvor stor en nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet man vil sigte på fra år til år, begribeligvis beror også på den øvrige økonomiske udvikling herhjemme og i omverdenen. Jeg ser, hr. Maisted nikker, og det er jeg